

[Korsgaard.]

vil gennemføre en almindelig Omsætningsafgift; saa bliver Sagen en anden, men saa bliver det ogsaa en Skat, som rammer alle.

Finansministeren (H. C. Hansen): De, der var fritaget for at betale Manufakturafgift i Kraft af de Købekort, der blev uddelt, var Familier med Børn, og de Indkøb, de i Realiteten blev fritaget for at svare Skat af, var dem, som de maatte formodes at skulle foretage til Dækning af Børnenes Behov. Men Familier uden Børn, enligt stillede Arbejdere, Alders- og Invalidere nydere, alle andre i dette Land maatte betale deres Omsætningsafgift, uanset om det var Elastik eller almindeligt Undertøj eller Luksusvarer, der var Tale om. Det ærede Medlem kan have det Synspunkt, at det var dumt at afskaffe Manufakturafgiften, fordi den gav saa mange Penge, som den gav, men jeg synes ikke, det ærede Medlem med nogen Berettigelse, kan gøre Omsætningsafgiften paa Manufakturvarer til en Luksusbeskatning, for det var en Omsætningsafgift, der berørte hver enkelt lille dagligdags Ting, og derfor var det rimeligt at ophæve den. Det, jeg har paaapeget, er, at det ærede Medlems Synspunkt forleden, da det drejede sig om den Lov, var, at det finansielt var uforstaaeligt, at en Finansminister kunde gaa med til at ophæve den og give Afkald paa disse Penge, medens det ærede Medlem, naar det drejer sig om Omsætningsafgift af Automobiles, og naar det drejer sig om Omsætningsafgift af Værdipapirer, der om sættes paa Børsen, mener, at Finansministeren godt kan gaa med til noget saadant. Det er det springende Punkt, synes jeg. Det giver en Linie i det ærede Medlems Opfattelse, som det har en vis Interesse at konstatere, men det er en Linie, som jeg for mit Vedkommende ikke kan anerkende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Vi staar jo foran et Valg. Den højtærede Finansminister kom ikke ind paa den Betragtning, som jeg tillod mig at fremsætte, at det var ingenlunde givet, at en Nedsættelse af Børsomsætningsafgiften vilde give en mindre Indtægt; derom ved den højtærede Finansminister jo intet. Den højtærede Finansminister har haft overmaade lidt med privat Virksomhed at gøre, for ellers vilde han vide, at det er ikke helt sjældent, at en Forretning tjener ved at nedsætte sine Priser, idet Omsætningen stiger.

Saa tilbage til Tøjskatten, der er det centrale i Tingen. Dér vil jeg gerne spørge den højtærede Finansminister, om Finansministeriet ikke har et vist Begreb om, hvorfra de, jeg husker ikke Tallet saa nøje, 100 Mill. Kr. er kommet — om det ikke, naar det kommer til Stykket, saa afgørende var de luksusbetonede Ting, der gav Pengene. At man ved en saadan Luksusbeskatning ogsaa kommer til at ramme paa Punkter, hvor heller ikke jeg ønsker man skal ramme, er givet. Der har været fremsat Tanker om, hvorvidt det var muligt at skille et vist Forbrug ud, men jeg har forstaaet, at det var teknisk umuligt, og saa var Fordelen ved at faa de mange Penge for mig saa stor, at jeg vilde have fundet det rigtigt at opretholde Skatten. Saa maa jeg for øvrigt minde om, at den ærede socialdemokratiske Ordfører ved Tøjskattens Bortfald gav Udtryk for, at han ogsaa ventede, at man under en eller anden Form maatte faa en Lovgivning, der saa nogenlunde gav de samme Penge som dem, man gav Afkald paa.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det er lige saa umuligt for mig som for det ærede Medlem Hr. Korsgaard at have nogen Mening om, hvad en Stempelafgift i Fremtiden kan give, hvis denne Afgift bliver nedsat. Det har altsaa kun teoretisk Interesse at drøfte disse Synspunkter. Jeg erkender det rigtige i den Betragtning, som det ærede Medlem anførte, at det kan hælde, at en Forretning kan faa større Indtægter ved Nedsættelse af Priserne. Det Synspunkt er jo fremført utallige Gange ved saa mange forskellige Lejligheder og ligger saa lige for, at selv jeg kunde regne det ud, men jeg takker naturligvis for, at der er gjort opmærksom paa det. I denne Sammenhæng kan imidlertid ingen vide, om en Nedsættelse af Afgiften skulde give en større Indkomst til Statskassen. Det er heller ikke for mig det afgørende. For mig er det afgørende, at denne Afgift mener det ærede Medlem man kan afskaffe uden Hensyn til de finansielle Motiver, medens det ærede Medlem ikke mente det for en anden Afgifts Vedkommende, nemlig Tøjskatten, som vi drøftede forleden Dag.

Der er ikke mig noget bekendt om, at man i Skattedepartementet skulde ligge inde med Oplysninger om, hvorfra Tøjsafgiften, Manufakturafgiften, i Enkeltheder stammer. Om en saadan Opgørelse overhovedet kan stables paa Benene, stiller jeg mig meget tvivlende over for. Jeg erkender, at jeg ikke kan svare konkret paa det,